

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3320/2018. (X. 16.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.21.077/2017/6. számú végzése, valamint a Fővárosi Ítéltábla 2. Pf.20.936/2016/3/II. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselővel (Bass és Tasnádi Ügyvédi Iroda, dr. Bass László ügyvéd, 1055 Budapest, Falk Miksa utca 18–20., 4. emelet 7.) eljárva, a Fővárosi Törvényszék útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1.1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a Fővárosi Ítéltábla 2. Pf.20.936/2016/3/II. sorszámú jogerős ítélete, valamint a Kúria Pfv.IV.21.077/2017/6. sorszámú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló peres eljárásban megállapított tényállás szerint egy internetes hírportál, melynek üzemeltetője az alperes, meghatározott időpontokban közölt cikkei, valamint a szintén az alperes által üzemeltetett internetes oldalon tárolt egyik televíziós csatorna által sugárzott híradó meghatározott adásai, amelyeket az adott hírportálon tároltak, az indítványozó hozzájárulása nélkül hozták nyilvánosságra az indítványozó nevét, korábbi munkahelyeinek megnevezését, élettársi kapcsolatának tényét és élettársának nevét, valamint élettársa családi kapcsolatait, ezen keresztül az indítványozó tágabb értelemben vett családjával kapcsolatos adatokat. Az indítványozó személyiségi jogsértése miatt pert indított a hírportált üzemeltető alperes ellen, mert nézete szerint a fenti közlésekkel az alperes megsértette a magánélethez és a személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát. Továbbá azok azt a való tény, hogy a felperes korábban egy befektetési gazdasági társaság vezérigazgatójának a titkárságán dolgozott, illetve a felperes élettársa adott személynek a lánya, és a befektetési gazdasági társaság által jelentős számú befektető károsodott a társaság szabálytalansága során, az alperes abban a hamis színben tüntette fel, hogy a felperes büntetőjogi értelemben véve is felelős lehet a felhozott ügyben történt visszaélések kapcsán, élettársának édesapja miatt a büntetőjogi felelősségre vonást elkerülte. A felperes részese a felhozott ügyben eddig felelősségre vont személy(ek) és a Legfőbb Ügyész(ség) közötti (a cikkek által sugallt) összeesküvésnek, amellyel az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Keresetében a felperes kérte továbbá az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, valamint a további jogsértéstől történő eltiltásra, egyben az alperes saját költségén, sajnálkozását kifejező, nyilvánosságra hozható levél formájában történő elégtétel-adásra való kötelezését.
- [4] Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 68.P.24.319/2015/7. számú ítéletében a keresetet elutasította. Az indítványozó fellebbezését a Fővárosi Ítéltábla 2. Pf.20.936/2016/3/II. számú ítélete az alábbiak szerint részben alaposnak találta. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és megállapította: az alperes azzal, hogy az általa üzemeltetett internetes oldalon a felperes által kifogásolt napon közzétett cikkében, valamint ugyanezen a honlapon tárolt televízió meghatározott híradói adásaiban a felperes nevét közzétette, megsértette a felperes személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát. A másodfokú ítélet az alperest ezekre nézve a további jogsértéstől eltiltotta és kötelezte az elkövetett jogsértés vonatkozásában meghatározott formában 15 napon belül sajnálkozása kifejezésére, továbbá feljogosította a felperest ezen levél nyilvánosságra hozatalára. Az indítványozó felperesként a Kúriánál felülvizsgálati kérelemmel élt, amelyet a Kúria Pfv.IV.21.077/2017/6. sorszámú végzésével a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 273. § (1) bekezdése alapján hivatalból elutasított, utalva az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjában foglaltakra is. A felperes a fe-

lülvizsgálati kérelemben ugyanis nem jelölte meg, hogy a jogerős ítélet miért jogszabálysértő, továbbá az a megsértett jogszabályhelyet szintén nem tartalmazta, ezért az nem felelt meg a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében foglalt követelményeknek.

- [5] Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben formálisan a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.936/2016/3/II. sorszámú jogerős ítélete, továbbá a Kúria Pfv.IV.21.077/2017/6. sorszámú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Indokolása szerint, mivel a Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmét érdemi vizsgálat nélkül utasította el, ezért az érdemi döntést nem tartalmaz, így a Kúria végzésére nézve az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerinti indokolást nem tud előterjeszteni. Ezért arra nézve a jogerős döntésre vonatkozó okfejtését tartja fenn.
- [6] Az indítványozó a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletének alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, illetve az I. cikk (3) bekezdése sérelme folytán állította. Az indítvány – az emberi méltóságból fakadó személyiségvédelem, továbbá a véleménynyilvánítás közéleti szereplőkre vonatkozó határai alkotmánybírói gyakorlatának bemutatását követően – kifejtette, hogy a jogerős határozat alaptörvény-ellenessége – álláspontja szerint – abban áll, hogy az nem foglalt állást a szükségesség-arányosság kérdésében. Azaz szükséges volt-e és milyen indokok alapján az adott ügyben a közvélemény tájékoztatása során felfedni és nyilvánosságra hozni az indítványozó legbelsőbb magánéleti vonatkozásait. Érvelése szerint a jogerős ítélet azt sem vizsgálta, hogy a magánélet ilyen mértékű feltárásával okozott sérelem arányos volt-e a magánéleti adatok közreadásával okozott nyilvánvaló hátrányhoz képest. Azzal, hogy az eljáró bíróságok ítéleteinek indokolásai az alapjogi tesztet nem végezték el, illetve mérlegelésük eredményét nem jelenítették meg indokolásaikban, megsértették az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltakat. Ezzel összefüggésben az indítvány kifejtette, hogy a jogerős ítélet nem vizsgálta továbbá az Emberi Jogok Európai Bírósága joggyakorlatában kimunkált azon szempontokat, amelyeket a tagállami bíróságoknak figyelembe kell venniük azokban az esetekben, amikor közérdeklődésre számot tartó ügyekben az érintett magánéleti vonatkozásainak védelme és a véleménynyilvánítás szabadsága ütközik egymással. Nézete szerint a bíróságoknak az egyedi ügyekben – az Alkotmánybíróság korábbi határozatai alapján – abban is állást kellett volna foglalniuk, hogy volt-e az alkotmányos cél elérésére kevesebb alapjogi korlátozással járó megoldás, mint amit adott esetben alkalmazott, illetve milyen más módon lehetett volna tájékoztatni a közvéleményt, amely nem sérti az érintettek magánélet védelméhez fűződő jogait. Az indítványozó álláspontja szerint az alapjogi teszt vizsgálatának hiánya folytán a jogerős ítélet sérti az indítványozó magánélet védelméhez fűződő, Alaptörvényben védett jogát is. Utalt továbbá arra, hogy a bíróságok nem vették figyelembe, hogy az indítványozó nem részese az ítélet által hivatkozott közügynek.
- [7] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban jár el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [8] 3. Az Alkotmánybíróság fenti vizsgálata eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz – az alábbi okokra tekintettel – nem fogadható be.
- [9] 3.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát egyrészt a Kúria Pfv.IV.21.077/2017/6. sorszámú végzése ellen nyújtotta be. Az indítványozó a Kúria végzését 2018. február 28-án vette át, alkotmányjogi panaszát 2018. március 13-án, tehát az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti rendelkezésére álló törvényes határidőn belül terjesztette elő. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezést, a sérelmezett bírói döntést, és kifejezetten kérte annak megsemmisítését. Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó jogosultságát igazolta. Ugyanakkor maga az indítvány is azt tartalmazza, hogy miután a kúriai döntés nem érdemi, az Abtv. 52. § (1) bekezdése alapján megkívánt határozott kérelmet nem tudta az indítványozó azzal összefüggésben előterjeszteni.
- [10] Az Abtv. 27. §-ának a) és b) pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet akkor fordulhat alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást

befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

- [11] Az Alkotmánybíróság többek között a 3269/2016. (XII. 20.) AB végzésében kifejtette, hogy „a Kúria mint felülvizsgálati bíróság [...] az indítványozó felülvizsgálati kérelmét – törvénybe foglalt kizáró ok fennállása alapján – hivatalból elutasító végzése nem minősül sem az ügy érdemében hozott döntésnek, sem pedig a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági eljárást érdemben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [...] végzése zárta le. [...] Az indítványozó a jogerős végzés ellen törvényes határidőn belül alkotmányjogi panaszt nem terjesztett elő. Az, hogy az indítványozó az Alaptörvényben biztosított jog sérelme kapcsán – egyebek mellett – az eljárás egészét illető törvényességi kifogásokat is tett, a Kúria érdemi elbírálást nem tartalmazó végzésének alkotmányossági vizsgálatát nem alapozza meg” (Indokolás [17]).
- [12] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelmet – a régi Pp. 273. § (1) bekezdése alapján – hivatalból elutasító végzése jelen ügyben nem minősül az ügy érdemében hozott döntésnek, ezért az az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal nem támadható meg.
- [13] 3.2. Jelen ügyben a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.936/2016/3/II. sorszámú jogerős ítélete minősül a bírósági eljárást érdemben lezáró, eljárást befejező döntésnek, amely ellen szintén alkotmányjogi panasszal élt az indítványozó.
- [14] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.597/2016/3/II. sorszámú jogerős ítéletét – a tértivevény szerint – 2017. január 25-én vette át, míg az alkotmányjogi panaszt 2018. március 13-án, tehát a rendelkezésére álló törvényi határidőt meghaladóan, elkésztett terjesztette elő.
- [15] 3.3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, – a fentiekre figyelemmel – az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés d) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2018. október 2.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1158/2018.

• • •